Nr. L 143/6 De Europæiske Fællesskabers Tidende 25. 6. 68

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 766/68

af 18. juni 1968

om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1]), særlig artikel 17, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 17, stk. 2 og 3, bestemmer, at Rådet fastsætter de almindelige regler for eksportrestitutioner for de i nævnte forordnings artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), anførte varer;

for at forhindre, at der for det samme sukker ydes en denatureringspræmie og en restitution, bør denatureret sukker være udelukket fra tildeling af eksportrestitution;

i medfør af nævnte forordnings artikel 17, stk. 2, sidste afsnit, skal restitutionen fastsættes med regelmæssige mellemrum; det er nødvendigt at fastlægge disse tidsintervaller i overensstemmelse med de herskende forhold på markedet for den pågældende vare og under hensyntagen til handelens interesse i en vis stabilitet for så vidt angår restitutionen; endvidere vil det under hensyn til denne interesse være hensigtsmæssigt at fastsætte mindstemargener for ændring af restitutionen;

en periodisk fastsættelse skal dog kun finde sted, når der er sukker til rådighed for eksport;

ved beregning af restitutionernes størrelse bør der tages hensyn til forskellen mellem prisniveauet inden for Fællesskabet og noteringerne eller priserne på verdensmarkedet; som pris på hvidt sukker inden for Fællesskabet bør vælges interventionsprisen i det område inden for Fællesskabet, der har det største overskud, og som pris på råsukker interventionsprisen i det område, der anses for repræsentativ med hensyn til udførsel; for at muliggøre udførsel er det nødvendigt at tage hensyn til alle væsentlige omkostninger i forbindelse med udførslen;

for at gøre det muligt for medlemsstaternes kompetente myndigheder at foretage en ensartet gennemførelse af licitationsordningen er det nødvendigt at fastsætte licitationsbetingelserne i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40 angivne fremgangsmåde;

for at lette handelens dispositioner, bør der træffes afgørelse om tilbudene inden for en kort frist;

det er i overensstemmelse med licitationens formål på grundlag af de fremkomne bud og under hensyntagen til visse kriterier at fastsætte et maksimumsbeløb for restitutionen samt i givet fald at fastsætte en maksimumsmængde for udførslen og at foreskrive, at de bud, som overskrider dette maksimumsbeløb, udskydes;

licitationsprocedurens særlige karakter gør det muligt at differentiere restitutionerne;

i særlige tilfælde, hvor en sukkereksport kan finde sted under præferencevilkår, er det hensigtsmæssigt at tillade en speciel licitation, hvor der allerede ved bekendtgørelsen er fastsat er særligt maksimumsbeløb for restitutionen, og åbnet mulighed for indgivelse af tilbud uden frist;

med henblik på gennemførelsen af eksporten er det af betydning at undgå, at et indgivet licitationsbud trækkes tilbage; det bør derfor foreskrives, at deltagelse i licitationen er betinget af en sikkerhedsstillelse;

for råsukker er det hensigtsmæssigt at fastsætte restitutionen for den i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om bestemmelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren[2]) nævnte standardkvalitet; i overensstemmelse med forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 17, stk. 2, tredje afsnit, kan restitutionen for

[1]) EFT nr. 308 af 18.12.1967, s. 1.

[2]) EFT nr. L 89 af 10.4.1968, s. 3.

råsukker ikke overstige 92 procent af restitutionen for hvidt sukker fastsat for det pågældende tidsrum eller foreskrevet i form af et maksimumsbeløb inden for rammerne af en normal licitation; for at undgå fordrejning af konkurrencen er det nødvendigt at regulere restitutionen i forhold til udbyttet for det råsukker, der har et andet udbytte end 92 procent;

da der inden for Fællesskabet ikke foreligger repræsentative prisnoteringer for melasse, bør man som udgangspunkt for beregningen af restitutionen for dette produkt benytte den pris på melasse, der for det pågældende produktionsår for sukker er lagt til grund ved fastsættelse af indtægten ved salg af melasse i overensstemmelse med forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 4, stk. 2; for at kunne afsætte melasse på verdensmarkedet er det nødvendigt ved beregning af restitutionen at tage hensyn til pris- og afsætningssituationen inden for Fællesskabet og på markederne i tredjelande;

i betragtning af den regionalt meget forskellige forsyningssituation inden for Fællesskabet er det hensigtsmæssigt, at der for melasse åbnes mulighed for at fastsætte restitutionen for bestemte mængder og bestemte områder gennem udbydelse i licitation;

som beregningsgrundlag for restitutionen for de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte varer bør benyttes den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i det område inden for Fællesskabet der har det største overskud og noteringen for hvidt sukker på børsen i Paris; i betragtning af de pågældende produkters forskellige indhold af saccharose er det hensigtsmæssigt at restitutionen for disse produkter fastsættes i form af et basisbeløb pr. 1 procent saccharose-indhold;

da der i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 765/68 af 18. juni 1968 om almindelige regler for produktionsrestitution for sukker, der anvendes i den kemiske industri[1]), ydes en produktionsrestitution for sorbose, bør man ved beregningen af eksportrestitutionen for sorbose gå ud fra prisen på hvidt sukker med fradrag af et beløb, der svarer til produktionsrestitutionens incidens;

for at imødekomme skik og brug inden for handelen med sukker er det nødvendigt ved hjælp af restitutioner at tillade både forretninger, som gennemføres på grundlag af den på udførselsdagen gældende restitution, og forretninger, som finder sted inden for eksportlicensens gyldighedsperiode med en forud fastsat restitution;

ud fra økonomiske hensyn er det nødvendigt at der åbnes adgang til en regulering, når der i tidsrummet mellem fastsættelsen af restitutionen og tidspunktet, hvor udførslen foretages, indtræder ændringer i de interventionspriser og i den ovennævnte pris for melasse, der benyttes som grundlag for beregningen af restitutionerne for de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra a) og c), nævnte varer;

for at sikre kontinuitet i udførslen er det nødvendigt at åbne mulighed for under visse betingelser at fastsætte restitutionen på forskelligt niveau alt efter destinationen;

for at undgå fordrejning af konkurrencen mellem de handlende i Fællesskabet er det nødvendigt, at de administrative betingelser, som de er undergivet, er de samme i hele Fællesskabet;

i betragtning af de overskud, der kendetegner situationen i Fællesskabet inden for sukkersektoren, er det hensigtsmæssigt ikke at yde nogen restitution for sukker og melasse, der er fremstillet af råstoffer indført fra tredjelande eller for de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte varer, der er indført fra tredjelande,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordnings bestemmelser finder anvendelse på fastsættelse og ydelse af restitution for de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), nævnte, ikke denaturerede varer, der udføres i den der anførte tilstand.

Artikel 2

1. For de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte varer, fastsættes restitutionerne hver anden uge med forbehold af bestemmelserne i stk. 2.

2. Denne periodiske fastsættelse kan suspenderes i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40, fastsatte fremgangsmåde, såfremt det konstateres, at der inden for Fællesskabet ikke er overskud af sukker til udførsel på grundlag af verdensmarkedspriserne. I dette tilfælde ydes, med forbehold af bestemmelserne i artikel 11, stk. 2, ingen restitution.

Artikel 3

Fastsættelsen af restitutionen for de i artikel 2 nævnte varer sker under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker, og navnlig under hensyn til følgende faktorer:

a) den i området med det største overskud inden for Fællesskabet gældende interventionspris for hvidt sukker eller den interventionspris for råsukker, der gælder i det område inden for Fællesskabet, der

[1]) se dette nummer af EFT, s. 1.

med hensyn til udførsel af dette sukker anses for repræsentativt,

b) de omkostninger, der er forbundet med transporten af sukker fra de under litra a), nævnte områder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder,

c) de med sukkerets afsætning på verdensmarkedet forbundne handelssamt i givet fald omladnings-, transport- og emballeringsomkostninger,

d) de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for sukker,

e) de påtænkte udførslers økonomiske aspekt.

Artikel 4

1. for de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte varer kan restitutionen fastsættes på grundlag af en licitation. Licitationens formål er at bestemme restitutionens størrelse.

2. Licitationen afholdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med en retsakt, der er bindende for alle medlemsstater. Denne retsakt fastsætter licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre alle inden for Fællesskabet etablerede personer lige adgang til deltagelse.

3. Licitationsbetingelserne omfatter en frist for indgivelse af bud. Inden for 3 hverdage efter indgivelsesfristens udløb fastsættes for den pågældende licitation et maksimumsbeløb for restitutionen på grundlag af de fremkomne bud og i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40, fastsatte fremgangsmåde. Ved beregningen af maksimumsbeløbet tages hensyn til forsynings- og prissituationen inden for Fællesskabet, priserne og afsætningsmulighederne på verdensmarkedet samt omkostningerne ved udførsel af sukker.

Efter samme fremgangsmåde kan en maksimumsmængde fastsættes.

4. Når det er muligt at gennemføre udførslen med en lavere restitution end den, der fremkommer, når forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og verdensmarkedspriserne tages i betragtning, samt når udførslen finder sted med en særlig destination, kan det fastsættes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder afholder en speciel licitation, hvis betingelser

a) åbner mulighed for at indgive bud indtil licitationen afsluttes,

b) fastsætter et maksimumsbeløb for restitutionen, beregnet i overensstemmelse med hvad den pågældende udførsel måtte kræve.

5. Såfremt den i et bud angivne restitution overstiger det fastsatte maksimumsbeløb, udskydes budet af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Såfremt den i budet angivne restitution ikke er højere end maksimumsbeløbet, er den restitution, der skal fastsættes af disse myndigheder lig med den i det pågældende bud angivne.

Artikel 5

1. Restitutionen for råsukker fastsættes for den i forordning (EØF) nr. 431/68, artikel 1, nævnte standardkvalitet.

2. Den i henhold til stk. 3 fastsatte restitution for råsukker må ikke overstige 92 procent af den for det samme tidsrum fastsatte restitution for hvidt sukker. Det i henhold til artikel 4, stk. 3, fastsatte maksimumsbeløb for råsukker må ikke overstige 92 procent af det i medfør af samme stykke på samme tid fastsatte maksimumsbeløb for hvidt sukker.

3. Restitutionen for udført råsukker er lig med den for den pågældende udførsel gældende restitution, multipliceret med en reguleringskoefficient.

Reguleringskoefficienten udregnes ved, at det udførte råsukkers udbytte beregnet i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 431/68, artikel 1 divideres med 92.

Artikel 6

1. For de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra c), nævnte varer fastsættes restitutionen hver måned under hensyn til:

a) den pris for melasse, der for det pågældende produktionsår for sukker er lagt til grund ved fastsættelsen af indtægten ved salg af melasse i henhold til forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 4, stk. 2,

b) priserne og afsætningsmulighederne for melasse på fællesskabsmarkedet,

c) de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for melasse,

d) de påtænkte udførslers økonomiske aspekt.

2. Under særlige omstændigheder kan restitutionen for bestemte mængder og bestemte områder inden for Fællesskabet fastsættes gennem udbydelse i licitation. Licitationens formål er at bestemme restitutionens størrelse.

Licitationen afholdes af de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder i medfør af en bemyndigelse, der fastsætter licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre alle inden for Fællesskabet etablerede personer lige adgang til deltagelse.

Artikel 7

1. For de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte varer fastsættes hver måned et basisbeløb for restitutionen.

2. Basisbeløbet for de i stk. 1 nævnte varer, med undtagelse af sorbose, er lig med en hundrededel af forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i området med det største overskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet fastsættes, og det aritmetiske gennemsnit af de loco- priser for 100 kilogram hvidt sukker, der er noteret på børsen i Paris i de første 20 dage af den måned, der går forud for den måned, for hvilken basisbeløbet fastsættes.

Basisbeløbet for sorbose er indtil 31. januar 1972 lig med en hundrededel af forskellen mellem det i forordning (EØF) nr. 765/68, artikel 5, stk. 1, nævnte, eventuelt ændret i medfør af samme artikels stk. 2, omhandlede beløb og det ovennævnte aritmetiske gennemsnit.

3. Basisbeløbet kan dog fastsættes på anden måde end foreskrevet i bestemmelserne i stk. 2, første afsnit, i det omfang det forekommer nødvendigt for tilvejebringelse af ligevægt mellem

— anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel af forarbejdede varer til tredjelande og

— anvendelsen af produkter fra disse lande for hvilke forædling kan finde sted under ordningen herom.

4. Ved den månedlige faststættelse ændres restitutionens basisbeløb kun, såfremt den i stk. 2 nævnte forskel ligger mere end 0,40 regningsenheder over eller under den forskel, der anvendtes ved den tidligere fastsættelse.

Restitutionens basisbeløb kan i tiden mellem to månedlige fastsættelser kun ændres, såfremt forskellen mellem den i stk. 2, første afsnit nævnte interventionspris, henholdsvis det i andet afsnit nævnte beløb, og den på børsen i Paris for 100 kilogram hvidt sukker noterede loco-pris ligger mere end én regningsenhed over eller under den forskel, der anvendtes ved den tidligere fastsættelse.

5. Basisbeløbet kan begrænses til at gælde for visse af de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte varer.

Artikel 8

1. Restitutionen for 100 kilogram af de i forordning nr. 1009/67/EØF artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte varer der er genstand for udførsel, er lig med det basisbeløb, der gælder i den pågældende vares udførselsmåned, multipliceret med det for den pågældende vare konstaterede indhold af saccharose i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose.

2. Indholdet af saccharose kan bestemmes som faste størrelser.

Artikel 9

Tilbud indgivet ved en licitation tages kun i betragtning, såfremt der er stillet sikkerhed.

Sikkerheden forfalder helt eller delvis, såfremt de forpligtelser, der påhviler licitationsdeltagerne, ikke eller kun delvis opfyldes.

Artikel 10

Den på grundlag af licitationen fastsatte restitution gælder lige så længe som den udstedte eksportlicens.

Artikel 11

1. Såfremt restitutionen ikke fastsættes ved licitation, anvendes det på udførselsdagen gældende restitutionsbeløb, henholdsvis basisbeløb, for restitutionen.

2. Dog anvendes på grundlag af en begæring, indgivet samtidig med begæringen om eksportlicens, det beløb, henholdsvis basisbeløb, for restitutionen, der er gældende på dagen for begæringens indgivelse, på en eksportforretning, som gennemføres inden for gyldighedsperioden af denne eksportlicens.

Artikel 12

Såfremt der i tidsrummet mellem restitutionens fastsættelse på grundlag af licitation eller i henhold til artikel 11, stk. 2, og eksportens gennemførelse, sker en ændring af:

a) den i området med det største overskud inden for Fællesskabet gældende interventionspris for hvidt sukker og råsukker af sukkerroer,

b) interventionsprisen for råsukker af sukkerrør,

c) den i artikel 6, stk. 1, litra a), nævnte pris for melasse,

reguleres den fastsatte restitution under hensyntagen til den pågældende ændring.

Artikel 13

Såfremt situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt, kan restitutionen for Fællesskabet, for de i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra a) og c), nævnte varer, differentieres alt efter destinationen.

Artikel 14

1. Restitutionen udbetales, når der er forelagt bevis for, at varerne er udført fra Fællesskabet.

2. I tilfælde af at restitutionen differentieres alt efter destinationen betales restitutionen på de i stk. 1 nævnte betingelser, såfremt der er forelagt bevis for, at varen har nået den destination, som restitutionen var fastsat for.

Undtagelser fra denne bestemmelse kan dog fastsættes i overensstemmelse med den i stk. 3 foreskrevne fremgangsmåde, såfremt der fastsættes betingelser, der frembyder tilsvarende sikkerhed.

3. Supplerende bestemmelser kan vedtages i overensstemmelse med den i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 40 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 15

1. Ved udførsel af varer, der er nævnt i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra a) og c), ydes en restitution kun, såfremt de er fremstillet af sukkerroer eller sukkerrør, høstet inden for Fællesskabet.

2. Ved udførsel af varer, der er nævnt i forordning nr. 1009/67/EØF, artikel 1, stk. 1, litra d), som ikke har deres oprindelse inden for Fællesskabet, ydes ingen restitution.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fælleskabers Tidende.*

Den anvendes fra 1. juli 1968.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. juni 1968.

På Rådets vegne

E. FAURE

Formand